

**Угода
між Урядом України і Урядом Республіки
Узбекистан про сприяння здійсненню і взаємному
захисту інвестицій
(укр/рос)**

Дата підписання: 20.02.1993

Дата набуття чинності: 26.05.1994

Уряд України та Уряд Республіки Узбекистан, що іменуються надалі Договірні Сторони, виходячи з прагнення розширити і поглибити економічне співробітництво на довгостроковій основі, зокрема, створити сприятливі умови для вкладення капіталу інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони,

усвідомлюючи необхідність у сприянні здійсненню і взаємному захисту інвестицій, здійснюваних інвесторами обох Договірних Сторін, з метою економічного процвітання обох держав,

визнаючи, що сприяння здійсненню і взаємному захисту інвестицій стимулюватимуть ділову ініціативу та у результаті цього зроблять важливий внесок у розвиток економічних зв'язків між двома державами,

домовились про нижченаведене:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" означає: усі види фінансових, матеріальних засобів і інших майнових й інтелектуальних цінностей, вкладених інвесторами однієї Договірної Сторони у різні об'єкти діяльності на території іншої Договірної Сторони з метою одержання прибутку або досягнення соціального ефекту, зокрема, але не винятково:

а) рухоме і нерухоме майно, а також будь-які інші майнові права, такі як право на використання майна як предмета застави, відрахування за борги;

б) акції, внески, облігації і боргові зобов'язання організацій і підприємств або майнова частка цих організацій і підприємств;

в) грошові вимоги і права вимоги щодо виконання договірних зобов'язань, що мають економічну цінність;

г) вільно конвертована валюта і валюта, що діє в державі інвестування;

д) право на інтелектуальну власність, промисловий зразок,

включаючи авторське право, право на одержання патенту, право на товарний знак, знак обслуговування, фірмове найменування, винахід, технології, "ноу-хау" і комерційні таємниці;

е) концесії, дозволені законодавством держав кожної з Договірних Сторін або двосторонніми договорами між Україною і Республікою Узбекистан, включаючи розвідку, розробку, видобуток або експлуатацію природних ресурсів.

2. Під терміном "інвестиції" розуміються:

а) інвестиції на території України, схвалені Урядом України, або уповноваженими ним органами, що здійснюються відповідно до чинного законодавства України;

б) інвестиції на території Республіки Узбекистан, схвалені Урядом Республіки Узбекистан або уповноваженими ним органами, що здійснюються відповідно до діючого законодавства Республіки Узбекистан.

Будь-яка зміна форми інвестування не впливає на їх класифікацію як "інвестиції" за умови, що така зміна не суперечить схваленій початковій формі.

3. Термін "доходи" означає грошові суми і майнові цінності, отримані від інвестицій, і включає, зокрема, але не винятково, прибуток, відсотки, ліцензійні та комісійні винагороди.

4. Термін "інвестор" означає:

а) відносно України:

будь-яка фізична особа, що є громадянином України, і будь-яка юридична особа, створена відповідно до Конституції (888-09) і чинного законодавства і яка має право здійснювати інвестиції на території.

б) відносно Республіки Узбекистан:

будь-яка фізична особа, що є громадянином, і будь-яка юридична особа, створена відповідно до діючого законодавства і яка має право здійснювати інвестиції на території.

5. Термін "територія" означає державну територію кожної з Договірних Сторін, а також економічну зону і континентальний шельф, над якими Договірні Сторони здійснюють відповідно до міжнародного права свої суверенні права і юрисдикцію з метою збереження природних ресурсів.

Стаття 2

Заохочення і захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона відповідно до діючого на території її держави законодавства заохочує і створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для вкладення інвестицій на своїй території і надає їм права на розпорядження цими

інвестиціями.

2. Інвестиціям інвесторів кожної з Договірних Сторін гарантується справедливий статус, вони знаходяться в безпеці і користуються захистом на території держави іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим найбільшого сприяння

1. Інвестиціям, що здійснюються інвесторами кожної з Договірних Сторін на території іншої Договірної Сторони, надається режим не менш сприятливий, чим для інвестицій інвесторів будь-якої третьої країни.

2. Інвесторам однієї Договірної Сторони, що вклали свої інвестиції на території іншої Договірної Сторони і які несуть збитки внаслідок війни або іншого збройного конфлікту, революції, введення надзвичайного стану, повстання, перевороту, заворушення на території цієї Договірної Сторони або інших подібних дій, мають бути надані цією Договірною Стороною умови для відшкодування збитків, причому ці умови мають бути не менш сприятливими чим ті, котрі надає дана Договірна Сторона інвесторам третьої країни.

3. Умови, передбачені в п. 1 цієї Статті, не поширюються на переваги, надані одній з Договірних Сторін інвесторам третіх країн і витікаючі:

з укладених угод або угод, що укладатимуться в майбутньому, щодо економічних зон, економічного або митного союзів, зон вільної торгівлі, інших форм регіонального співробітництва;

з угоди про усунення подвійного оподаткування або іншої міжнародної угоди, повністю або частково пов'язаної з оподаткуванням, а також у рамках діючого законодавства по оподаткуванню держав кожної з Договірних Сторін.

4. Стосовно інвесторів однієї з Договірних Сторін, інвестиції яких зазнали збитків у результаті війни або іншого збройного конфлікту, оголошення надзвичайного стану або суспільних безпорядків, інша Договірна Сторона забезпечує режим, не менш сприятливий, чим той, котрий інша Договірна Сторона надає стосовно інвесторів якої-небудь третьої країни щодо поновлення майна, компенсації або інших видів врегулювання, пов'язаних з матеріальними цінностями.

Стаття 4

Компенсація у зв'язку з примусовими заходами

1. Жодна з Договірних Сторін на своїй території не вживає відносно інвестицій, здійснених на цій території інвестором держави іншої Договірної Сторони, примусових заходів, таких як націоналізація, експропріація або аналогічних за своєю дією, за винятком випадків, коли цього вимагають суспільні інтереси. При цьому дотримується порядок, установлений діючим на цій території

законодавством, і виплачується належна компенсація.

2. Такі заходи не повинні носити дискримінаційний характер.

3. Компенсація нараховується на основі реальної вартості інвестицій безпосередньо на момент ухвалення рішення або оприлюднення рішення про вжиття заходів, згаданих у пункті 1 цієї Статті, і буде визначена відповідно до принципів об'єктивної оцінки, прийнятих у міжнародній практиці. Компенсація виплачується у вільно конвертованій валюті за курсом, визначеним як офіційний, що діяв на день визначення вартості. Сума компенсації переказується без необґрунтованої затримки в період терміну, зазвичай необхідного для виконання формальностей, пов'язаних з її переказом. Компенсація повинна включати відсоток, обчислюваний з дня визначення реальної вартості інвестицій аж до дня сплати відповідно до комерційної процентної ставки, що визначається центральним банком Договірної Сторони.

4. Якщо Договірна Сторона експропріє засоби фірми, що розглядається як фірма даної Договірної Сторони відповідно до п. 4 Статті 1 цієї Угоди і у якій інвестор іншої Договірної Сторони має акції, то мають застосовуватися умови п. 1 цієї Статті для забезпечення компенсації даному інвестору.

5. Інвестор має право перевірки законності експропріації компетентними органами Договірної Сторони, що здійснила експропріацію.

6. Інвестор має право на суму та умови для виплати компенсації, після перегляду компетентними органами Договірної Сторони, що здійснила експропріацію, або міжнародним арбітражним судом згідно зі Статтею 7 цієї Угоди.

Стаття 5

Переказування платежів, доходів і переміщення рухомого майна у зв'язку з інвестиціями

1. Кожна з Договірних Сторін згідно зі своїми законами, постановами та адміністративною практикою гарантує безперешкодне переказування у вільно конвертованій валюті платежів і доходів у зв'язку з інвестиціями, на умовах не менш сприятливих, чим для інвесторів будь-якої третьої країни, зокрема, але не винятково:

а) чистого доходу, дивідендів, плати за технічну допомогу і послуги, процентного доходу та інших грошових надходжень, одержуваних у результаті інвестицій;

б) коштів, що належать інвестору в результаті повної або часткової ліквідації інвестицій;

в) грошових сум, виплачуваних на погашення позик, визнаних як інвестиції;

г) заробітної плати та інших доходів громадян країни інвестора за роботу на території приймаючої країни в зв'язку з інвестицією;

д) переміщення рухомого майна в зв'язку з інвестицією.

2. За обмінний курс по покриттю платежів, зазначених у пункті 1 цієї Статті, приймається курс валюти, установлений відповідно до законодавства держав кожної з Договірних Сторін на момент здійснення обміну.

3. Обмінні курси визначаються на підставі котирувань Національного банку України і Центрального банку Республіки Узбекистан. Банківські комісійні платежі повинні бути справедливими для обох Сторін.

4. Коли одна з Договірних Сторін або орган, уповноважений нею, здійснює виплати своєму інвестору згідно з гарантією інвестицій на території іншої Договірної Сторони, інша Договірна Сторона повинна без шкоди правам інвестора першої Договірної Сторони, відповідно до Статті 7 цієї Угоди і правам першої Договірної Сторони у відповідності зі статтею 8 цієї Угоди, визнати передачу першій Договірній Стороні всіх прав і претензій даного інвестора, здійснену відповідно до застосовуваного законодавства. Остання Договірна Сторона також визнає право здійснювати в такому ж обсязі, як і її попередник по праву власності. Що стосується переказування виплат Договірній Стороні, зацікавленій в такій передачі прав, то Стаття 4 і Стаття 5 цієї Угоди мають застосовуватися з відповідними змінами.

Стаття 6

Застосування міжнародних договорів

1. Якщо норми законодавства кожної з Договірних Сторін або міжнародні зобов'язання, що існують на поточний момент або виникають в майбутньому містять правило, що надає інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим більш сприятливий, чим передбачений цією Угодою, то таке правило застосовується в тому обсязі, у якому воно забезпечує більш сприятливі умови.

2. Кожна з Договірних Сторін дотримує будь-які договірні зобов'язання, що вона взяла на себе відносно інвестора іншої Договірної Сторони.

Стаття 7

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором

1. При виникненні спору між однією з Договірних Сторін і яким-небудь інвестором іншої Договірної Сторони відносно:

а) зобов'язання, що виникає в даній Договірній Стороні відносно інвестора іншої Договірної Сторони щодо питання інвестиції даного інвестора;

б) порушення будь-яких прав, визначених цією Угодою або тих, що витікають з неї по інвестиціях даного інвестора;

спори вирішуються, по можливості, шляхом взаємних

консультацій і переговорів.

2. Якщо протягом шести місяців з дня пред'явлення письмової вимоги Сторонами, що сперечаються, не досягнута взаємна домовленість, спір за вимогою однієї із Сторін може бути переданий для вирішення:

а) у суди держав Договірних Сторін відповідно до їх компетенції;

б) до міжнародного центру по вирішенню інвестиційних спорів (далі "центр"), беручи до уваги відповідні положення укладеної у Вашингтоні 18 березня 1965 року Конвенції про порядок вирішення спорів між державами і громадянами інших держав по інвестиціях (995_060), якщо держави обох Договірних Сторін є учасниками даної Конвенції;

в) до міжнародного арбітражного суду "ad hoc", відповідно до діючого арбітражного регламенту Комісії Організації Об'єднаних Націй по Міжнародному Торговому праву (995_059).

3. Незалежно від положень пункту 2 цієї Статті, що стосуються передачі спору на розгляд в арбітражний суд, інвестор має право вибрати погоджувальну процедуру.

4. Договірні Сторони визнають рішення арбітражного суду і забезпечують його виконання відповідно до Нью-Йоркської Конвенції про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень 1958 року (995_070).

Стаття 8

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Будь-які спори, що виникають між Договірними Сторонами і стосуються інтерпретації або застосування цієї Угоди, мають по можливості вирішуватися шляхом консультацій і переговорів по дипломатичних каналах.

2. У випадку неможливості вирішити спір між Договірними Сторонами протягом 6 місяців після його початку на прохання однієї з Договірних Сторін його потрібно передати для вирішення до арбітражного суду.

3. Такий арбітражний суд створюється окремо для кожного конкретного випадку в наступному порядку. Протягом двох місяців після одержання прохання про арбітраж кожна з Договірних Сторін призначає по одному арбітру. Ці два арбітри обирають потім громадянина третьої держави, що підтримує дипломатичні відносини з обома Договірними Сторонами, який, за згодою двох Договірних Сторін, буде призначений головою арбітражного суду. Голова повинен бути призначений протягом двох місяців після дати призначення двох інших членів Арбітражного суду.

4. Якщо в зазначені в пункті 3 цієї Статті терміни необхідні призначення не будуть зроблені, будь-яка з Договірних Сторін може при відсутності іншої домовленості, звернутися до Голови

Міжнародного суду з проханням зробити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином однієї з Договірних Сторін або, якщо він не може за якихось причин виконати зазначену функцію, то зробити необхідні призначення має бути запропоновано Віце-Голові Міжнародного суду. Якщо Віце-Голова є громадянином однієї з Договірних Сторін або, якщо він теж не може виконати зазначені функції, то зробити необхідні призначення пропонується наступному за ним по старшинству члену Міжнародного суду, що не є громадянином ні однієї з Договірних Сторін і може без перешкод виконувати зазначену функцію.

5. Арбітражний суд самостійно визначає питання щодо правил процедури і приймає рішення більшістю голосів. Рішення арбітражного суду є обов'язковим для виконання обома Договірними Сторонами. Договірні Сторони несуть витрати на арбітрів і Голову в рівних частках. Арбітражний суд може, однак, у своєму рішенні визначити, що одна з Договірних Сторін буде нести більшу частку витрат і таке рішення є обов'язковим для обох Договірних Сторін.

Стаття 9

Суброгація

Якщо Договірна Сторона, або її компетентний орган на підставі гарантії, виданої відносно інвестицій будь-якого свого інвестора, здійснює виплату компенсацій цьому інвестору, то дана Договірна Сторона або її компетентний орган набуває в порядку суброгації відповідні права колишнього інвестора, що ґрунтуються на цій Угоді.

Стаття 10

Застосування Угоди

1. Ця Угода застосовується до всіх інвестицій, здійснених відповідно до законодавства держави, на території якої здійснюються інвестиції.

2. З урахуванням положення пункту 1 цієї Статті, ця Угода застосовується до всіх інвестицій, здійснених інвесторами держави однієї з Договірних Сторін на території держави іншої Договірної Сторони до і після набуття чинності цієї Угоди.

3. Ця Угода може бути уточнена і доповнена за погодженням Договірних Сторін.

Стаття 11

Набуття чинності, термін і припинення дії Угоди

1. Ця Угода набуває чинності після закінчення тридцяти днів після того, як Договірні Сторони повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про виконання відповідних процедур, необхідних для набрання чинності цієї Угоди.

2. Ця Угода укладається на 10-річний термін і залишатиметься чинною після закінчення цього терміну, якщо її дію не буде

припинено в порядку, викладеному в пункті 3 цієї Статті.

3. Для припинення дії цієї Угоди будь-яка Договірна Сторона не пізніше, ніж за 1 (один) рік до закінчення першого 10-річного терміну або в будь-який час після закінчення цього терміну направляє письмове повідомлення іншій Договірній Стороні про денонсацію цієї Угоди.

4. Щодо інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, зберігається дія статей 1 - 10 цієї Угоди протягом 10 (десяти) років після припинення дії Угоди.

Вчинено в м. Ташкенті 20 лютого 1993 року в двох дійсних примірниках російською мовою, що мають однакову силу.

За Уряд
України

(підпис)

За Уряд
Республики Узбекистан

(підпис)

**Соглашение
между Правительством Украины и Правительством
Республики Узбекистан о содействии осуществлению и
взаимной защите инвестиций**

Правительство Украины и Правительство Республики Узбекистан, именуемые в дальнейшем Договаривающиеся Стороны, исходя из стремления расширить и углубить экономическое сотрудничество на долгосрочной основе, в частности, создать благоприятные условия для вложения капитала инвесторами одной Договаривающейся Стороны на территории другой Договаривающейся Стороны,

осознавая необходимость в содействии осуществлению и взаимной защите инвестиций, осуществляемых инвесторами обеих Договаривающихся Сторон, в целях экономического процветания обоих государств,

признавая, что содействие осуществлению и взаимная защита инвестиций будут стимулировать деловую инициативу и в результате этого внесут важный вклад в развитие экономических связей между двумя государствами,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Определения

Для целей этого Соглашения:

1. Термин "инвестиции" означает: все виды финансовых, материальных средств и других имущественных и интеллектуальных ценностей, вкладываемых инвесторами одной Договаривающейся Стороны в различные объекты деятельности на территории другой Договаривающейся Стороны с целью получения прибыли или достижения социального эффекта, в частности, но не исключительно:

а) движимое и недвижимое имущество, а также любые другие имущественные права, такие как право на использование имущества в качестве предмета залога, удержания за долги;

б) акции, вклады, облигации и долговые обязательства организаций и предприятий или имущественная доля этих организаций и предприятий;

в) денежные требования и права требования по исполнению договорных обязательств, имеющих экономическую ценность;

г) свободно конвертируемая валюта и валюта, действующая в государстве инвестирования;

д) право на интеллектуальную собственность, промышленный образец, включая авторское право, право на получение патента, право на товарный знак, знак обслуживания, фирменное наименование, изобретение, технологии, "ноу-хау" и коммерческие тайны;

е) концессии, разрешенные законодательством государств каждой из Договаривающихся Сторон или двухсторонними договорами между Украиной и Республикой Узбекистан, включая разведку, разработку, добычу или эксплуатацию природных ресурсов.

2. Под термином "инвестиции" понимаются:

а) инвестиции на территории Украины, одобренные Правительством Украины, которые осуществляются в соответствии с действующим законодательством Украины;

б) инвестиции на территории Республики Узбекистан одобренные Правительством Республики Узбекистан или уполномоченными им органами, которые осуществляются в соответствии с действующим законодательством Республики Узбекистан.

Любое изменение формы инвестирования, не влияет на их классификацию как "инвестиции", при условии, что такое изменение не противоречит одобренной первоначальной форме.

3. Термин "доходы" означает денежные суммы и имущественные ценности, полученные от инвестиции, и включает, в частности, но не исключительно, прибыль, проценты, лицензионные и комиссионные вознаграждения.

4. Термин "инвестор" означает:

а) в отношении Украины:

любое физическое лицо, являющееся гражданином Украины, и любое юридическое лицо, созданное в соответствии с Конституцией (888-09) и действующим законодательством и которое имеет право осуществлять инвестиции на территории.

б) в отношении Республики Узбекистан:

любое физическое лицо, являющееся гражданином, и любое

юридическое лицо, созданное в соответствии с действующим законодательством и которое имеет право осуществлять инвестиции на территории.

5. Термин "территория" означает государственную территорию каждой из Договаривающихся Сторон, а также экономическую зону и континентальный шельф, над которыми Договаривающиеся Стороны осуществляют согласно международному праву свои суверенные права и юрисдикцию в целях сохранения природных ресурсов.

Статья 2

Поощрение и защита инвестиций

1. Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии с действующим на территории ее государства законодательством поощряет и создает благоприятные условия для инвесторов другой Договаривающейся Стороны по вложению инвестиций на своей территории и предоставляет им права на распоряжение этими инвестициями.

2. Инвестициям инвесторов каждой из Договаривающихся Сторон гарантируется справедливый статус, они находятся в безопасности и пользуются защитой на территории государства другой Договаривающейся Стороны.

Статья 3

Режим наибольшего благоприятствования

1. Инвестициям, осуществляемым инвесторами каждой из Договаривающихся Сторон на территории другой Договаривающейся Стороны, предоставляется режим не менее благоприятный, чем для инвестиций инвесторов любой третьей страны.

2. Инвесторам одной Договаривающейся Стороны, вложившим свои инвестиции на территории другой Договаривающейся Стороны и несущим убытки вследствие войны или другого вооруженного конфликта, революции, введения чрезвычайного положения, восстания, переворота, волнения на территории этой Договаривающейся Стороны или других подобных действий, должны быть предоставлены этой Договаривающейся Стороной условия для возмещения убытков, причем эти условия должны быть не менее благоприятными чем те, которые предоставляет данная Договаривающаяся Сторона инвесторам любой третьей страны.

3. Условия, предусмотренные в п.1 настоящей Статьи, не распространяются на преимущества, предоставляемые одной из Договаривающихся Сторон инвесторам третьих стран и вытекающие:

из заключенных или заключаемых в будущем соглашений об экономических зонах, экономическом или таможенном союзах, зонах свободной торговли, других формах регионального сотрудничества;

из соглашения об устранении двойного налогообложения или иного международного соглашения, полностью или частично связанного с налогообложением, а также в рамках действующего законодательства

по налогообложению государств каждой из Договаривающихся Сторон.

4. По отношению к инвесторам одной из Договаривающихся Сторон, инвестиции которых потерпели убытки в результате войны или другого вооруженного конфликта, объявления чрезвычайного положения или общественных беспорядков, другая Договаривающаяся Сторона обеспечивает режим, не менее благоприятный, чем тот, который Другая Договаривающаяся Сторона предоставляет по отношению к инвесторам какой-либо третьей страны относительно возобновления имущества, компенсации или других видов урегулирования, связанных с материальными ценностями.

Статья 4

Компенсация в связи с принудительными мерами

1. Ни одна из Договаривающихся Сторон на своей территории не предпринимает в отношении инвестиций, осуществленных на этой территории инвестором государства другой Договаривающейся Стороны, принудительных мер, таких как национализация, экспроприация или аналогичных по своему действию, за исключением случаев, когда этого требуют общественные интересы. При этом соблюдается порядок, установленный действующим на этой территории законодательством, и выплачивается надлежащая компенсация.

2. Такие меры не должны носить дискриминационный характер.

3. Компенсация начисляется на основе реальной стоимости инвестиций непосредственно на момент принятия решения или обнародования решения о принятии мер, упомянутых в пункте 1 настоящей Статьи, и будет определена в соответствии с принципами объективной оценки, принятыми в международной практике. Компенсация выплачивается в свободно конвертируемой валюте по курсу, признанному в качестве официального, действовавшему на день определения стоимости. Сумма компенсации переводится без необоснованной задержки в течении срока, обычно требуемого для выполнения формальностей, связанных с ее переводом. Компенсация должна включать процент, исчисляемый со дня определения реальной стоимости инвестиций вплоть до дня уплаты согласно коммерческой процентной ставке, определяемой центральным банком Договаривающейся Стороны.

4. Если Договаривающаяся Сторона экспроприрует средства фирмы, которая рассматривается как фирма данной Договаривающейся Стороны в соответствии с п.4 Статьи 1 настоящего Соглашения и в которой инвестор другой Договаривающейся Стороны имеет акции, то должны применяться условия п.1 настоящей Статьи для обеспечения компенсации данному инвестору.

5. Инвестор имеет право проверки законности экспроприации компетентными органами Договаривающейся Стороны, осуществившей экспроприацию.

6. Инвестор имеет право на сумму и условия для выплаты компенсации, после пересмотра компетентными органами Договаривающейся Стороны, осуществившей экспроприацию, или международным арбитражным судом в соответствии со Статьей 7

настоящего Соглашения.

Статья 5

Перевод платежей, доходов и перемещение движимого имущества в связи с инвестициями

1. Каждая из Договаривающихся Сторон в соответствии со своими законами, постановлениями и административной практикой гарантирует беспрепятственный перевод в свободно конвертируемой валюте платежей и доходов в связи с инвестициями, на условиях не менее благоприятных, чем для инвесторов любой третьей страны, в частности, но не исключительно:

а) чистого дохода, дивидендов, платы за техническую помощь и услуги, процентного дохода и других денежных поступлений, получаемых в результате инвестиций;

б) средств, причитающихся инвестору в результате полной или частичной ликвидации инвестиций;

в) денежных сумм, выплачиваемых в погашение займов, признанных в качестве инвестиций;

г) заработной платы и других доходов граждан страны инвестора за работу на территории принимающей страны в связи с инвестицией;

д) перемещения движимого имущества в связи с инвестицией.

2. За обменный курс по покрытию платежей, указанных в пункте 1 настоящей Статьи, принимается курс валюты, установленный в соответствии с законодательством государств каждой из Договаривающихся Сторон на момент совершения обмена.

3. Обменные курсы определяются в соответствии с котировкой на соответствующих биржах на территории каждой из Договаривающихся Сторон или при отсутствии таковых на основании котировок первоклассных банков, действующих на территории каждой из Договаривающихся Сторон. Банковские комиссионные платежи должны быть справедливыми для обеих сторон.

4. Когда одна из Договаривающихся Сторон или орган, уполномоченный ею, осуществляет выплаты своему инвестору в соответствии с гарантией инвестиций на территории другой Договаривающейся Стороны, другая Договаривающаяся Сторона должна без ущерба правам инвестора первой Договаривающейся Стороны, согласно Статье 7 настоящего Соглашения и правам первой Договаривающейся Стороны в соответствии со статьей 8 настоящего Соглашения, признать передачу первой Договаривающейся Стороне всех прав и претензий данного инвестора, осуществленную в соответствии с применяемым законодательством. Последняя Договаривающаяся Сторона также признает право осуществлять в таком же объеме, как и ее предшественник по праву собственности. Что касается перевода выплат Договаривающейся Стороне, заинтересованной в такой передаче прав, то Статья 4 и Статья 5 настоящего Соглашения должны применяться с соответствующими изменениями.

Статья 6

Применение международных договоров

1. Если нормы законодательства любой из Договаривающихся Сторон или международные обязательства, существующие на текущий момент или возникшие в будущем содержат правило, предоставляющее инвестициям инвесторов другой Договаривающейся Стороны режим более благоприятный, чем предусмотренный настоящим Соглашением, то такое правило применяется в том объеме, в котором оно обеспечивает более благоприятные условия.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон соблюдает любые договорные обязательства, которые она взяла на себя в отношении инвестора другой Договаривающейся Стороны.

Статья 7

Разрешение споров между Договаривающейся Стороной и инвестором

1. При возникновении спора между одной из Договаривающихся Сторон и любым инвестором другой Договаривающейся Стороны относительно:

а) обязательства, возникающего у данной Договаривающейся Стороны в отношении инвестора другой Договаривающейся Стороны по вопросу инвестиции данного инвестора;

б) нарушения каких-либо прав, определенных настоящим Соглашением или вытекающих из него по инвестициям данного инвестора;

споры разрешаются, по возможности, путем взаимных консультаций и переговоров.

2. Если в течение шести месяцев со дня предъявления письменного требования спорящими Сторонами не достигнута взаимная договоренность, спор по требованию одной из Сторон может быть передан для разрешения:

а) в суды государств Договаривающихся Сторон в соответствии с их компетенцией;

б) в международный центр по разрешению инвестиционных споров (далее "центр"), принимая во внимание подходящие положения заключенной в Вашингтоне 18 марта 1965 года Конвенции о порядке разрешения споров между государствами и гражданами других государств по инвестициям (995_060), если государства обеих Договаривающихся Сторон являются участниками данной Конвенции;

в) в международный арбитражный суд "ad hoc", в соответствии с действующим арбитражным регламентом Комиссии Организации Объединенных Наций по Международному Торговому праву (995_059).

3. Независимо от положений пункта 2 настоящей Статьи, касающихся передачи спора на рассмотрение в арбитражный суд,

инвестор имеет право выбрать согласительную процедуру.

4. Договорные Стороны признают решение арбитражного суда и обеспечивают его исполнение в соответствии с Нью-Йоркской Конвенцией о признании и исполнении иностранных арбитражных решений 1958 года (995_070).

Статья 8

Разрешение споров между Договаривающимися Сторонами

1. Любые споры, возникающие между Договаривающимися Сторонами, касающиеся интерпретации или применения настоящего Соглашения, должны по возможности разрешаться путем консультаций и переговоров по дипломатическим каналам.

2. В случае невозможности разрешить спор между Договаривающимися Сторонами в течение 6 месяцев после его начала по просьбе одной из Договаривающихся Сторон его следует передать для разрешения в арбитражный суд.

3. Такой арбитражный суд создается отдельно для каждого конкретного случая в следующем порядке. В течение двух месяцев после получения просьбы об арбитраже каждая из Договаривающихся Сторон назначает по одному арбитру. Эти два арбитра избирают затем гражданина третьего государства, поддерживающего дипломатические отношения с обеими Договаривающимися Сторонами, который, с согласия двух Договаривающихся Сторон, будет назначен председателем арбитражного суда. Председатель должен быть назначен в течение двух месяцев после даты назначения двух других членов Арбитражного суда.

4. Если в указанные в пункте 3 настоящей Статьи сроки необходимые назначения не будут произведены, любая из Договаривающихся Сторон может при отсутствии иной договоренности, обратиться к Председателю Международного суда с просьбой произвести необходимые назначения. Если Председатель является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или, если он не может по каким-либо причинам выполнить указанную функцию, то сделать необходимые назначения должно быть предложено Вице-Председателю Международного суда. Если Вице-Председатель является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или, если он тоже не может выполнить указанные функции, то сделать необходимые назначения предлагается следующему за ним по старшинству члену Международного суда, который не является гражданином ни одной из Договаривающихся Сторон и может без препятствий выполнять указанную функцию.

5. Арбитражный суд самостоятельно определяет вопрос о правилах процедуры и принимает решение большинством голосов. Решение арбитражного суда является обязательным для исполнения обеими Договаривающимися Сторонами. Договаривающиеся Стороны несут расходы на арбитров и Председателя в равных долях. Арбитражный суд может, однако, в своем решении определить, что одна из Договаривающихся Сторон будет нести большую долю расходов и такое решение является обязательным для обеих Договаривающихся Сторон.

Статья 9

Суброгация

Если Договаривающаяся Сторона, или ее компетентный орган на основании гарантии, выданной в отношении инвестиций любого своего инвестора, производит выплату компенсаций этому инвестору, то данная Договаривающаяся Сторона или ее компетентный орган приобретает в порядке суброгации соответствующие права прежнего инвестора, основывающиеся на настоящем Соглашении.

Статья 10

Применение Соглашения

1. Настоящее Соглашение применяется ко всем инвестициям, произведенным в соответствии с законодательством государства, на территории которого осуществляются инвестиции.

2. С учетом положения пункта 1 данной Статьи, настоящее Соглашение применяется ко всем инвестициям, осуществленным инвесторами государства одной из Договаривающихся Сторон на территории государства другой Договаривающейся Стороны до и после вступления в силу настоящего Соглашения.

3. Настоящее Соглашение может быть уточнено и дополнено по согласованию Договаривающихся Сторон.

Статья 11

Вступление в силу, срок и прекращение действия Соглашения

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении тридцати дней после того, как Договаривающиеся Стороны уведомят друг друга по дипломатическим каналам о выполнении соответствующих процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение заключается на 10-летний срок и будет оставаться в силе по истечению этого срока, если его действие не будет прекращено в порядке, изложенном в пункте 3 настоящей Статьи.

3. Для прекращения действия настоящего Соглашения любая Договаривающаяся Сторона не позднее, чем за 1 (один) год до истечения первого 10-летнего срока или в любое время после истечения этого срока направляет письменное уведомление другой Договаривающейся Стороне о денонсации настоящего Соглашения.

4. В отношении инвестиций, которые осуществлены до прекращения действия настоящего Соглашения, сохраняется действие статей 1-10 данного Соглашения в течение 10 (десяти) лет после прекращения действия Соглашения.

Совершено в г. Ташкенте 20 февраля 1993 года в двух подлинных экземплярах, на русском языке, которые имеют одинаковую силу.

За Правительство Республики

За Правительство Украины

Узбекистан

Публікації документа

- **Зібрання чинних міжнародних договорів України** — 2004 р., № 4, / Книга 1 /, стор. 801, стаття 923
 - **Офіційний вісник України** від 25.10.2006 — 2006 р., № 41, стор. 217, стаття 2775, код акту 37498/2006
-